

P. P. Památník osvobození, Praha XI. Husova tř. 1600.

Svatováclavská

Stráž

List pro katolický lid
Orgán katolických legionářů, jejich přátel, hraničářů a vojáků v záloze

Redakce a administrace
v Praze II., ulice u Půlčovny 4

Ročník II.

V Praze dne 4. března 1938

Číslo 10

Mění se politická tvárnost Evropy

O vývoji za poslední 4 neděle lze skutečně užití slov: události leť za události. A není divu, že tato překoná rychlost zanechává znepokojení na všech stranách. Ale nicméně se zdá, že stará Evropa má ještě slušné nervy, které snáší i tuto nezvyklou rychlost.

Můžeme, sledující vývoj události, říci, že diktátorské státy projevily činnost opravdu udivující, nespokojující se jenom akcí doma, nýbrž vystupující s ní na mezinárodní forum. Platí to nejen o Německu a Itálii, nýbrž i o Rusku, o každém ovšem v jiném směru. Ale kdežto u těchto států řídili osudy země a zasahovali cílelně do vývoje celkového vývoje jednotlivci, ve státech ostatních - mluvím zde o velmocích - takových postav scházelo. Dnes se sice tvrdí, že jí je anglický zahraniční ministr Eden, který se hrál vyhovět požadavkům Itálie a Německa a proto musel odejít, ale zde běží spíše o diplomata než o vůdce.

Každým způsobem lze však soudit, že poslední události změny značné ivažnosti Evropy, a doufáme, že ve prospěch budoucnosti a hlavně míru. Obavy z války po světové hrozně válce se v posledních měsících stupňovaly, a to tím spíše, že se mluvilo o divších připravených již na hranicích čekajících bez vypovězení války, aby vtrhla do cizích států. Chvála Bohu, nedošlo k tomu a jistě nedojde. Neboť se stalo, co se obvykle uskutečňuje po silném napjetí, že totiž ustoupila do pozadí úplnost na několika principech toho onoho a dává se přednost hledání cest, které spojují.

Nemusíme zatajovat skutečnost, že nejen Německo a Itálie, nýbrž i Sovětské Rusko jsou stržici neklidu v Evropě. Prvé dva státy mnoho potřebují, Rusko zase svou snahou po světové revoluci a rozleptávání přilivá cleje do chně. Anglický ministerský předseda Chamberlain si to obzvláště u vědomil. Nuino vyjednávat s Itálií a Německem. Prvá polčubuje uznání nábeže za italskou državu a kapitál, Německo zase suroviny, které zatím ve značné míře dostává ze Španělska. Tam je však silně zúčastněn anglický kapitál, stejně jako v Číně, na kterou se tlačí Japonsko. Osa Rim-Berlín-Tokio existuje a bylo by neprozřetelným ji uvažovat naprostým odkladem. Snad měl Eden pravdu, ale neposloužil by ani Anglii ani jiným menším mocnostem. Chamberlain s ministrem zahraničí Halifaxem budou tedy jednat. Malé státy nemohou nic čekat od Společnosti národů, ale tyto státy, jako třeba Rakousko a Československo se dovedou a mohou spoheouti na sebe a uhájí si své, jen aby velmocí nehrály o ně va banque. Tato jistota po odvážné řeči rakouského kancléře, dr. Schuschnigga, rozladila III. Říši, jejíž tisk přichází s pravidelnou výtkou: Komunismem. Je neoprávněná, jako neplatí o naší republice, má jen podlomit jistotu a důvěru.

V pařížské sněmovně byla pronesena možná slova pro věrnost společenčých smluv a není důvodu jim nevěřit. Zlepšením vzájemných poměrů

Organizační nástup

katolických legionářů a jejich přátel ve Velké Praze - v jubilejním roce 1938

V dvacátém výročí doby svobody naši chabými legionáři, kdy znovu ocitá se republika v nebezpečí nápcru s několika stran, voláme všakeren katolický lid pod prapory osvobozeneckých ideí!

Dnešní vážná doba žádá, aby všichni opravdoví přátelé legionářů, kteří jsou si vědomi velikého jejich díla, vyznavači pravé křesťanské demokracie, sociální spravedlnosti, tradice svatováclavské a Cyrilometodějské se spojili s katolickými legionáři v jednotu a pracovali s nimi na legio-nářském programu a díle.

Osvobozenecká činnost, hrdinné činy bojovníků za svobodu v zahraničí, musí být stále oživovány a připomínány, abychom si byli vědomi toho, že svoboda národa se nedostává

čarem, že musí být o ni bojováno a že musí být vždy, všude a do všech důsledků hájena.

Voláme Vás proto všechny do Jednoty přátel katolických legionářů, voláme Vás do bratrské spolupráce k uhlášení naší tisícileté národní tradice do daleké budoucnosti.

Ze tou přičincou uspořádáme ve všech čtvrtích Velké Prahy schůze katolíků, na nichž budou ustaveny místní skupiny Jednoty přátel, kde bude o naší činnosti a zahraničním odboji promluveno a historicky dokázáno, že osvobozenecký boj byl veden všemi - tedy i katolíky. Tyto schůze budou nábohem do Jednoty přátel, abychom dokázali, že katolíci legionáři nejsou osamoceni, ale že za nimi stojí celý katolický tábor. Ze si váží je-

jich obětí, že je cti a je připraven s nimi i v budoucnosti až jich tu nebude, jejich dílo hájiti do posledního dechu.

Pojďte s námi všichni a dokážete zvláště v letošním jubilejním roce, že Vaše láska k republice a legionářům je opravdová.

A proto v každé čtvrti semkněte se v místní skupinu Jednoty přátel katol. legionářů, kde spolu s místními bratry legionáři budete hájiti naše nezadatelná práva.

Jos. Svoboda,
předseda okrsku Vel. Prahy

Jos. Kříklava,
akční referent V. Prahy.

Bed. Klimeš,
organ. referent V. Prahy.

V březnu před 20 léty

Březen před 20 léty byl bohatý událostmi, většinou ovšem smutnými. Začneme v pořadí. Koncem února a počátkem března v panské sněmovně vídeňské byly vedeny prudké útoky proti malým národům v monarchii. Cechům, Rumunům, Slovincům, a žádáno, aby se proti nim postupovalo s největší příkrostiti jako proti vlastizrádnému živlu. Cetníci měli plné ruce práce s podezřelými. Bída rostla. 3. března byl podepsán v Brestu Litovském ponížující mír mezi trojspolkem a Ruskem a německé vojsko táhlo do hloubi Ruska, všude rekrvující, co se dalo. Rusko bylo zmenšeno o milion km² a 43 mil. obyč. Některé z těchto území, jako Estonsko, Lotyšsko, Finsko, se již k Rusku nevrátili. Většina německé armády byla již připravena na západní bojiště, kde se čeká rozhodnutí války, vítězství pro Německo, jako se věřilo v Berlíně a ve Vídni. Vílem prohláště, že již brzy dá Německo světu mír svým mečem. Paříž byla bombardována těžkými děly a byly v ní způsobeny těžké škody. Byl dán rozkaz prorazit frontu dohodovou v Calais a Amiensu. Mezi Arrasem a Saint Gobain bylo soustředěno na milion německých vojáků, na straně dohody asi 300.000, tento počet byl ovšem stále sesilován divysim, příjezdy jimi z Ameriky.

21. března ve 2 hod. v noci zabíhají německé baterie nesmírně prudké bombardování posic francouzských, Angličanů, kteří byli v plných radách, jsou sraženi a otráveni plyny. Francouzská fronta dostává stále více záhybu. Ale generál Foch nezahálal a poslal na frontu čerstvé vojsko a sesílil dělostřelce. Ale přes to musil někde ustoupiti 40-100 km. Tento překehný boj trval do 30. března, kdy francouzské vojsko s anglickým a americkým zaráží v nových posicích nepříteli. Tehdy se stala věc ze všech nejdůležitější: Generál Foch byl jmenován vrchním velitelem všech dohodových armád na návrh Clemenceau.

Konec měsíce byl pro Francii i jinak smutný: „Berta“, umístěná 120 km od Paříže, chrlí znovu střely vážící 124 kg, a jednou z nich při obíhadech bylo zabito v kostele Saint-Gervais 88 věřících a jinou v mateřině na boulevardu Port Royal 20 novorozenců.

Na italské frontě zahájilo Rakousko novou ofensivu na Soči a chystalo se vtrhnout do Itálie přes Píavu.

Alois Navrátil:

Společné zájmy

Všichni jsme si vědomi toho, že nyní jest opravdu vážná doba. Sotva vládní a politické kruhy v Evropě vslyší z překvapení, z neočekávané schůzky kancléře Hitlera s dr. Schuschnigrem, již na to následovala sebevědomá a hrozivá řeč Hitlerova: dále vynucená mezi Anglií, Francií na jedné a Itálií a Německem na druhé straně, nastane vyjasnění i všude jinde. Již dnes je vidět, že tlak z Berlína povolil, neboť je patrné, že i ostatní státy, a řekl to Schuschnigg, se mohou vykákat práci a úspěchy.

Není třeba se ustrašeně říkat. Nikdy se nejl polévka tak horká, jak se uva-

demise anglického zahraničního ministra Edena, přepjaté požadavky Itálie vůči Anglii, potvrzení politické ne-mohoucnosti Společnosti národů za nynější organizace a křoz ví, co všechno přinesou ještě nejbližší dny. Poslední řeč Schuschniggova, která nalezla tak

ii. Osud jedněch je spjat s osudem a osudy druhých, to platilo vždycky a platí nyní v míře ještě vší. A je dnes zřejmé, že soběstačnosti, o kterou dosud státy tolik usilovaly, si nemůže být ani jeden stát. Snad právě nynější vývoj, který tento fakt tolik ověřil, bude východisko k přátelštějšímu soužití všech.

příznivý ohlas nejen ve státech s námi spřátelených, ale což jest důležitější, mezi samými Rakusy, byl jsou to též Němci, ukazují, že tyto chtějí si sami rozhodovat o svých věcech bez poručení Třetí říše. Tím více jsme toho vědomi my, že tak učim i naše československá republika. My jsme totiž upravili svůj poměr k našim Němcům hned při tvoreni naší ústavy, kdy o Hitlerovi ještě žádný Němec nevěděl. My legionáři jsme zvláště překvapeni, že u nás se přes to někdy vyskytují novinářské zprávy, že bychom měli s Německem jednati o našich Němečích, abychom měli pokoj. Ovšem ona hrozivá slova Hitlerova o domnělém útisku Němců, zájích naší hranice Hitlerova Německa, musí nám být pobídka k největší ostráživosti.

Proti tomu se naše republika zabezpečuje silnou armádou a smlouvami se spřátelenými státy. Na jedné straně jsou to obranné smlouvy se státy tak zv. Malé dohody, které se ovšem v první řadě týkají případného překvapení z Maďarska, ac pro nynější dobu jest nepravděpodobné, němecho se odtud obávat. Spojenctví Malé dohody jest pevné, ac nedávno při předěle vládě v Rumunsku se zdálo, že toto kolísá mezi Francií a Itálií. Dále máme obranné smlouvy s Francií a se sovětským Ruskem, které jsou v nynější politické situaci pro nás zvláště důležité. Na Francii můžeme jistě v každém případě spoheouti, jak jsme byli svědky při poslední debatě ve francouzské sněmovně. I my si Francouzů vážíme, jak pro jejich vlastnosti hrlnské, tak po jejich snaze osobní svobody, ale i proto, že tyto jsou národem katolickým. Tedy ani my Francii nezklameme.

Jako katolíci a Slováci želíme toho, že není možno pro nynější dobu uskutečnit těsnější součinnosti politickou s bratry Poláky. Snad zustalo mezi nimi a námi mnoho trpáček z doby ještě před světovou válkou, kdy Poláci měli přamálo sympatií k carskému Rusku a my na druhé straně zase jsme uenavídli carského říši Rakousko-Uhersko. K prohloubení přátelských styků nebyly ovšem prospěšné ani některé události v době poválečné, což zaviniily částečně události na Těšinsku v době vpádu bolševických vojsk k

Varsavě a kapkou pelyňku bylo nám legionářům známé nedorozumění mezi naším a polským velením na Sibíři v době našeho odjezdu z Ruska. V připomínce našich obranných smluv se sovětským Ruskem, jistě všichni u nás si přejeme, a zvláště my legionáři, aby Rusko bylo opravdu státem silným a aby se zkonsolidovalo. V nynější evropské politické situaci, chci nechtít, nelze stále přemýšlet o tom, jakou by si kdo přál vládu v Rusku. Nyní jde hlavně o to, aby Německo nemohlo podniknouti nic, proti jiným státům a ohrozit případně jejich samostatnost a hranice. Jest na př. pochopitelné, že naši katolíci těžce nesou náboženskou nesvolobodu ruského lidu a mnohý jistě jest toho mínění, že diplomacie naše a francouzská mohla by se pokusiti v tom směru k nějakému kroku. Jsou i u jiných směrů mínění a přání. Doufáme, že během let umohé se obráti. Vidíme z procesu, který se má odehrávati, že sovětská vláda považuje za důležitější zabývatí se jinými vnitřními věcmi.

Náš národ ode dávna byl rusofilský. I na př. ten Hlaváček, třeba psal satyry na carskou vládu, měl ruský lid rád. Do Ruska putovala později celá řada našich významných osobností. My katolíci můžeme vzpomenuť o činnosti našeho nezapomenutelného arcibiskupa dr. Stojana, jeho myšlenek pro spřátelení ruského národa s naším

na poli náboženském, při světových unijnistických kongresech na Velehradě, které se jevíli Němcům jako panslavistické rejdry. Naše rusofilství se nejlépe pak projevilo v době světové války. Náš národ miluje ruský lid, ať jest tento již pod kteroukoliv vládou. Nyní jde jistě též o to, aby ona poňmátá doba našla nás velikými. My nesmíme zapomenouti, že ruský lid se častokrátě obětovatel a krvácel pro Slovany, třeba že zároveň šlo i o zájmy vlastního státu. Konečně my legionáři bychom chtěli připomenouti, že legionářská literatura, ať její tendence jest husitská, neb svatováclavská, či sokolská, ba i komunistická, bude vždy důkazem zvlášť velikých sympatií legionářů k Rusku. Z legionářské literatury přišli generace budou jistě čerpati příklady národního hrdinství, dle kterého jsme dokázali, že náš národ nejen přál si svobodu, ale uměl pro tuto i bojovati. Jest jistě našim přáním, aby to spojení mezi naší čl. republikou a státem ruským bylo ještě těsnější, aby každý výpad proti našemu státu byl ještě citlivěji v Moskvě přijat. My jistě též nezklameme, za těchto předpokladů bude Německu zatarašena cesta k výbojům jak do střední Evropy, tak i na východ do Ruska. Jest to v prvním řadě zájem našeho státu a ruského a pak teprve ostatní Evropy. Proto tím těsnější budou naše svazky, tím lépe pro oba slovanské národy.

Staroboleslavské slavnosti

uvolňují vzpomínky ruského legionáře

Starou Boleslav poznal jsem jako aktivní voják, když jsem v roce 1911 sloužil několik měsíců v Milovicích u Lysé n. L., a přirostla mně k srdci jako žádné jiné poutní místo. Krásné toto poutní místo vynořuje před očima vzpomínky na moje mládí, s jakou radostí čekali jsme svého otce r. 1903, který, ač choravý, vydal se s procesím ze zalesněného kraje jako vůdce na pouť do Staré Boleslavy, a to byla jeho poslední pouť; na podzim o všech svatých rozloučil se s námi navždy.

A jestliže rád vzpomínal jsem na toto krásné a posvátné místo v době míru, kde sv. Václav svojí krví pověřil naši zemi, jak teprve tiskl jsem obrázek Maticíky staroboleslavské — v téže velikosti, jako je originál našeho Palladia — který moje manželka částími slzami při modlitbách skrápěla za můj šťastný návrat a nebyla oslyšena. A vzpomínám-li na strastiplné chvíle v zajateckých tábořích na Sibíři, kdy ve studených podzemních barácích strašně řádil skvrnitý tyf, který z fronty vyhladovělé a v nezvyklé sibiřské zimě nachlazené zajatce kosil tak, že denně jich až několik desítek umíralo, tu v těch takika beznadějných chvílích, kdy smrt nám hrozila neustále, byl to obrázek Maticíky staroboleslavské se sv. Václavem, který jsem pečlivě strážil a který byl jedinou mojí oporou a útěchou v těchto těžkých dobách.

A když potom jako čl. vojáci ruských legií byli jsme nuceni projítí si vlastními silami cestu do Mladivostoku mezi boševiky, kteří chtěli z nás dělat nových zajatců, a kteří poskožovali nám železniční trať, sbírali mosity, zavínovali umělé srážky vlaku, ba dokonce zhytky carské armady, povětšinou důstojníci, měli v úmyslu zasypat nám i bajkalské tůně, jimiž vede dráha, jen aby nám znemožnili cestu na Dálný Východ — tu i zde po strastiplných chvílích, kdy zazpívali jsme si „Kde domov můj...“ byla to Stará Boleslav, na níž rád jsem nejen sám, ale celá řada bratří vzpomínala, aby ten náš sv. Václav, který Starou Boleslav tolik proslavil a byl věrným cítelem Matky Boží, šťastně nás provázel a nedal nám zahynouti. Po ukončení naší trinité cesty po Rusku a Sibíři zvlášť, kdy ománeli nás obrovské lodní kolosy k zaoceánským břehům Ameriky a odtud do Evropy, tu na té nepřehledné vodní poušti zvláště večer, kdy měsíc svým stříbrolským kouzlem odrážel se od hladiny mořské, často na palubě vzpomínal jsem a tím více za bouře, kdy mohlutné vlny lodním obrem jen pohrávaly, na krásná slova modlitby mariánské: „Hvězdo mořská — oroduj za nás!“

Byli jsme rádi, když jsme 30. července r. 1920 přistáli u pevniny evropské v německém přístavě Cugshafen, nedaleko Hamburku, kde nás Němci „přivítali“ tím, že dříve nežli jsme vystoupili z lodí, museli jsme — chtějíce se vyhnouti konfliktu, — všechny patrony naházet do moře; jestliže nás cestou přes Německo zbytně zdržovali, takže teprve prostřednictvím našeho vyslance v Berlíně byla nám jízda přes jejich území do vlasti, od níž jsme byli přes 6 roku odloučení, uspišena.

Srdce nám opravdu zabušilo, když dne 3. srpna vstoupili jsme na půdu své drahé osvobozené vlasti, již jsme byli tak dlouho odeizeni.

Svatý Václav, nedal nám zahynouti!! Matka Boží — Palladium české země — chránila naši vlast!! — Nesluší se proto, bratři, abychom letos při slavném jubileu přišli korporativně vzdát hold Matce Boží a sv. Václavu? Díky Bohu, že právě letos se dotykají dvě významná jubilea: 20letí republiky a 300letá památka přenesení mariánského obrazu staroboleslavského. Nuže, 1. května zabijeme s Orly jubileum ve Staré Boleslavi! Ať je náš hodně! Bratři, na shledanou! J. Sprýnar.

Vstěpujte dětem zásadu: „Ať se setřítí v mladu, abys v stáří neměl hladu.“ Založna Hermes vyjde vstříc i venkovským vkladatelům, kteří mohou své úspory ukládati složenkami poštovní spořitelny.

Jiří Sabula

Rytířská povaha Otce vlasti

Dnes dokončujeme líčení rytířských činů Otce Vlasti Karla IV. od roku 1351 do jeho smrti.) Karel výborně postihl, že je potřeba v samých Cechách krotiti zpupnost velmožů, nemá-li chátrati ústřední vláda a český lid mnoho trpěti. R. 1351 celé jižní Čechy byly uvedeny vlnou Rožmberku a jiných pánu do krvavých vzrůhů. Karel vytrhl r. 1352 proti svárlicům osobně, ochromil zbrojně moc Rožmberku a šoky smřil. R. 1356 pokoril odboj Rožmberků proti koruně a zkroutil vzdorného Jindřicha z Hradce. Tak obnovil úctu k ústřední vládě a zastrašil duchy svévolné, kteří chtěli ohrožovati zemský mír.

Těž Otce vlasti energicky potlačoval povážlivé spory notabilit v rozhraném Německu. R. 1354 v ohroženém průvodu podnikl cestu do Itálie, kdež úspěšně provedl obranu utiskovaných území proti násilníkům. Jeho vojsko na cestě do Říma silně rozmožnili sami Vlachové. Když byl Otec vlasti v Římě, přijal korunu císařskou, za svého návratu propustil většinu vojska. Ale potměšilí nepřátelé právě nyní zosnovali spiknutí. Vlákali císaře do Pisy, kamž vjel jen s dvaceti sty jezdci. V noci z 20. na 21. květen zapálili radnici, kdež dlel císařský dvůr. Roztrousili líživou pověst, že král (který sotva polonahý jelo svůj zachráněný selválně sám dal dum podpaliti. Tu dříž hned časně ráno veliké vzbouření horkokrevného lidu! Ale překvapený Karel, oklopen svými věrnými, bojoval statečně, až revoluci zdřtil.

K opětovaným žádostem papežovým Karel vydal se na novou římskou výpravu 2. dubna r. 1368. Voje Karlové cestou vzrostly na 40.000 mužů. Císař pokoril rychle v severní Itálii mocné Viskonty. Verom a jiné nepokojné živly. Na zpáteční cestě přemohl r. 1369 v lednu veliké spiknutí v Sieně. Část jeho vojska pak ve velké bitvě u Rieti potlačila řípské roty, které páchaly na papežském území veliké škody.

Otec vlasti jako nejmočnější panovník evropský měl zárlivých nepřátel s dostatek, takže různé aliance živých vladarů někdy silně ohrožovaly celou jeho moc. Karel nepřátelé odbojovale nejradaěji důvtipem, vřidností a některými koncesemi. Když však sokové zbrojně proti němu vytrhli, osvědčil vždy ráznost rytířskou. Když s ozbro-

jenou mocí byla ohrožována práva Karlova r. 1371 v Braniborsku vytrhli nás panovník osobně do té země a dobyl Müncheberka. Zatím však část vojska krále uherského, spojeného se soupeři Karlovy, upadla do Moravy, kterou pustošila. Rozvázný Karel uzavřel se soky 16. října 1371 dlouhé příměří. Když lhůta 29. května 1373 vypršela. Otec vlasti vyzval do Branibor s velikou mocí. Zatím Bavoři upadli do Cech a na Domažlicku pustošili. Byli však zabráněni s velikými ztrátami za hranice. České houfy na odvratu poplenily Bavorsko. V tom čase padlo v Braniborsku do Karlových rukou několik měst a hradi, takže se nepřátelé pokorili. To bylo v čase, když Karel již citelně trpěl dnou. Takto jsme zhruba ukázali naši veřejnosti aspon část velice častých bojů Karlových. Každý se podívá, jak náš panovník za tolikých válečných zápletek mohl vykonati v Cechách tolik velikolepých prací míru, takže naše vlast slyňala rozvojem kultury a hospodářství nad všechny země okolí! Zvláště zajímá, že císař i ve starším věku vždy nejradaěji se účastnil bojů osobně, neposílaje za sebe náместky. Je veliký div, že z tolika nebezpečných zápasů svyázl životem a že neutrpěl ani zmračením. Byl pokládán v současné společnosti za předního rytíře v Evropě, což tehdy bylo zvláštní slávou jeho jména.

Byl by tedy ve velikém omylu člověk ten, který by si představoval Karla výhradně sedícího nad diplomatickými listinami, podpisujícího nová založení a obracejícího největší pozornost ke kněžstvu, vědě a umění. Panovník přišel mürumilovný v tehdejší době by byl zavinil obrovské škody národa českého, takže by se byl i kulturní rozvoj zastavoval. Osvícený Karel vždy uhlodl pravou chvíli, kdy se chopiti pera a kdy meče. Je skvělým příkladem i nynější české generaci, jak chrániti posvátné odkazy předku. Zaslouží si vřelou uctu našich legionářů jako jejich chrabré předchůdce.

Vkladní knížka jest zárukou bezstarostného stáří. Založna Hermes daruje Vaším dětem tuto knížku s počátečním vkladem Kč 5.— zdarma. Vyžádejte si ji přímo v centrále: v Praze 1, Masarykovo náměstí, 13 anebo v nejbližší Vaší sběrně.

ropské v německém přístavě Cugshafen, nedaleko Hamburku, kde nás Němci „přivítali“ tím, že dříve nežli jsme vystoupili z lodí, museli jsme — chtějíce se vyhnouti konfliktu, — všechny patrony naházet do moře; jestliže nás cestou přes Německo zbytně zdržovali, takže teprve prostřednictvím našeho vyslance v Berlíně byla nám jízda přes jejich území do vlasti, od níž jsme byli přes 6 roku odloučení, uspišena.

Srdce nám opravdu zabušilo, když dne 3. srpna vstoupili jsme na půdu své drahé osvobozené vlasti, již jsme byli tak dlouho odeizeni.

Svatý Václav, nedal nám zahynouti!! Matka Boží — Palladium české země — chránila naši vlast!! — Nesluší se proto, bratři, abychom letos při slavném jubileu přišli korporativně vzdát hold Matce Boží a sv. Václavu? Díky Bohu, že právě letos se dotykají dvě významná jubilea: 20letí republiky a 300letá památka přenesení mariánského obrazu staroboleslavského. Nuže, 1. května zabijeme s Orly jubileum ve Staré Boleslavi! Ať je náš hodně! Bratři, na shledanou! J. Sprýnar.

Legionářský dorost

V memorandu Ústřední jednoty čl. legionářů, otišněném v minulém čísle „Svatováclavská Stráž“ jest předloženo požadavek, aby synům a dcerám legionářů, vyhovují-li všem podmínkám požadovaných míst, byla dávána přednost při přijímání do veřej-

ných služeb. Jistě spravedlivý požadavek a my se všemi leg. složkami budeme spolupracovati o jeho uskutečnění. Mají-li být však tyto požadavky náležitě uplatňovány, mají-li v příštích generacích býti zachovány legionářské osvobozenecké ideje, jest nutno soustřediti tyto mladé lidi a zorganizovati v přátelské sdružení, které se bude o tyto záležitosti starati, které bude propagovati tradici svých hrdinných otců, vychovávatí k lásce k národu v svobodném státu, pěstovati legionářské bratřství, pospolitost v duchu katolickém a svatováclavském. Je nutno i společensky vystupovati, pořádati ušlechtilé zábavy a podniky, sbíratí památky na legionářstvo, a zhodnotiti náležitě to, co otcové ve své skromnosti anebo i jiných příčin nemohli, nechtěli anebo nedovedli. Tito mladí lidé doveďou také dáti do spolkové činnosti svévího ducha, elán a nadšení, moderní způsob orqanizační a spolkové práce a všechna tíže spolkových prací nebude ležeti na bedrách stárnoucích a málo aktivních otců. Svoláme proto v nejbližší době v Praze ustavující schůzi legionářských dětí od 16 let stáří k utvoření a založení Jednoty katol. legionářského dorostu a spoléháme, že tyto mladí lidé přijdou všichni a že je otcové do této schůze pošlou. Ve Stráži pak můžeme zavěsti pravidelnou hlídku leg. mládeže a doufáme, že mladí chopí se péra a budou své tužby a přání, jakož i myšlenky a názory svěřovati našemu časopisu.

HRANIČÁŘ

Karlovy Vary

Kabaret na ulici. Dne 17. února t. r. svolala strana něm. social. demokratů v Karl. Varech schůzi do Střelnice, na které promluvil poslanec této strany De Witte na téma „Čtyři roky S. D. P.“ Jiz několik hodin před započtím projevu shromáždění se stoupenec obou politických směrů a mnoho zvědavců před Střelnicí, aby zjistili si místo, takže o osmé hodině večerní byla dvorana Střelnice přibližně naplněna asi 2000 stoupenec něm. social. demokratů a 1000 stoupenec strany S. D. P. Kromě toho nepřehledné davu stoupenec obou směrů těsnili se na prostranství před budovou. Poslanec Wollner strany S. D. P. vyvinil si odpovědi na vývoje soc. dem. poslance De Witteho a byl uveden členem státní uniformované stráže bezpečnosti do dvorany, byl udeřen tupým, železným předmětem do hlavy a zhroutil se k zemi. Páma tvrdí, že udeřen byl mužem uniformovaným, dobrovolně požadatelé služby strany soc. demokratické, ačkoliv přesně vyšetřování do dnešního dne nepotvrdilo tuto zprávu. Okamžikem tvrdilo se všeobecně, že poslanec strany S. D. P. Wollner jest hodnut a zpráva tato byla podnětem k menším pouličním demonstracím. Výsledek tohoto kabaretního vystoupení zhodnotili asi takto: „Jeden z poloviny vytrhání dřevěný plot u Nového mostu, jedna vyčištěná velká výkladní tabule u ty Kraus & John, čtrnáct lehce zraněných členů státní uniformované stráže bezpečnosti a necelé dvě desítky předvedených na policii.“ Poslanec strany S. D. P. Wollner byl po svém zranění převezzen záchranným autem do městské veřejné nemocnice a ponechán tam v ošetřování. Předseda této strany Konrád Henlein po svém projevu dne 20. t. m. v Teplicích-Šanově, zajel do Karl. Varů a navštívil svého poslance Wollnera u kterého byl delší dobu. Po svém odchodu z nemocnice byl spontánně pozdraven davem asi 300 stoupeneců čekajících u vrat.

Pamětník padlým v Rybářích u Karl. Varů. V Rybářích u Karlových Varů nastala vojna mezi německými spolků. Jedny hodlají postaviti pamětník padlým ve světové válce na prostranství před kostelem, kdežto druzí za tímto účelem přejí si upravití tak zvaný „Urbankirchlein“. Těžko se věru rozhodnouti pro ten či onen skutečně pěkný a působivý námět a tak bude snad nejlépe, kdž se vyhoví oběma skupinám.

Veřejný projev Čsl. stany lidové. Československá strana lidová konala dne 20. t. m. o 2. hodině odpo. veřejný projev v místnosti restaurace „Dolního nádraží“, který byl velmi dobře navštíven. Poslanec Dr. Stanislav Hůla promluvil přesvědčivě o veškerých časových otázkách národ-

Zhodnotme hraničáře

Titulní slova nejsou míněna jen naší katolické veřejnosti, nýbrž všem občanům jakýchkoli kategorií a všem činitelům, jejichž úhrn tvoří československou státní bytosť v jejím celku. Legionářstvu to zřejmě ani neřeba říkati, neboť jemu jest hodnota hraničářského živilu známou samozřejmostí. Také jest mezi československými legionáři a československými hraničáři mnoho obdob a mnoho společných znaků, jak s hledisk dějin tak i co do současných potřeb, požadavků, přání a úkolů. Pro nejšířší veřejnost však platí co nejvýrazněji zdůraznění, že hraničářská složka československého lidu musí býti považována za všestranného exponenta státního celku a že všechny míry života a síly našeho národa — af kulturní či hospodářské neb jakékoli jiné — musí vydatně kolovati též v jeho hraničářských údech. Naprosto by nestačilo ponechati hraničáře samým sobě. Ne snad z obavy, že by jinak měli méně zájmu o úsilovné splnění svých národních a státních úkolů. Tu jsou právě naopak ostatnímu národu příkladem až zahanbujícím. Ale jde o to, aby byli ušetřeni zbytečného plýtvání silami a energií na věci, které jim mohou býti opatřeny od ostatního celku. Zabezpečme je existencí, af hraničářským přídavkem zaměstnanectvu, či přiměřenými daňovými výhodami tamnímu poplatnictvu, zvláštní podporou jakéhokoli podnikání po-

ních a hospodářských. Z jeho řeči načerpali jsme další vzpruhu a většího odhodlání hájiti spravedlivou a dobrou věc křesťanského solidarismu.

Jednota Čsl. Orla u Karl. Varů koná výroční valnou hromadu dne 6. března t. r. o půl 3. hod. odpolední v místnosti restaurace „Dolního nádraží“. Na valné hromadě promluví známý hraničářský pracovník dp. děkan Mlejnek z Teplic-Šanova o vývoji katolické tělovýchovy v našem pohraničí. Účast pro členstvo jest samozřejmě povinná. Zveme každého upřímného katolika srdečně a prosíme, povzbudte nás svojí účastí k další práci. Členstvo, dorost, žactvo cvičí každou středu od 4 do 8 hod. v tělocvičně Nám. chlapec. ref. reál. gymnasia v Karl. Varech a přijímají se tamtéž přihlášků cvičících jakož i přispívajících zájemců. Katolická matka — otče, pošleť své dítě pouze do orelské jednoty, Orelská tělovýchova zabezpečuje jeho zdárnou budoucnost.

Osvětová škola Čs. Orla koná se vždy ve středu po cvičební hodině o 8. hodině večerní v místnosti hostince „Evropský Dvůr“, počínaje 9. březnem.

Zřídili jste již ve Vaší orelské jednotě střadatelský kroužek na III. všeorelský slet? Vzádejte si informace od záložny Hermes v Praze I.

hraničářského, systematictější zdůrazněním turistického ruchu, příkladnou pausální péči, zejména o nezaměstnané, aid atd. Jest celá řada možností, jejichž uskutečnění našim hraničářům nejen vydatně dodá potřebného sebevědomí, nýbrž zejména uvolní jejich latentní národní sílu a dá jim příležitost a možnost k jejímu rozvoji a uplatnění. Vždyť nejde tu ani tak o nějakou pronagaci a reprezentaci vůči sousední cizině jako o vlastní zájem celého národa a státu. Jeho jádro nacházející se uvnitř tohoto hraničářského obalu bude tím hutnější, čím pevnější bude tento obal. Praktické řešení tohoto úkolu přirozeně není žádnou maličností a nelze očekávati, že se v celém rozsahu provede obratem ruky nebo pouhým nějakým voluntérským způsobem. Je třeba systematického propracování československého hraničářského plánu za účasti všech velmi různých povolaných interestů, ale ovšem též současného energetického rychlého uskutečňování těch částí plánu, jež budou sledovány za potřebné. Vždyť za demokracie to také jde, zejména za demokracie československé. Hraničářský program jest pro nás jednou z neivhodnějších příležitostí, abychom dokázali, že veliké věci celému světu velmi imponující mohou býti vytvářeny též jinak, než jednostrannými dekrety vládnoucího diktátora.

Dr. D. F. Polanský.

Ústí n. Lab.

Německé divadlo v Ústí nad Labem je velmi pasivní, jako celá řada německých divadel v různých městech. Od roku 1919, tedy za 17. let, doplatilo město Ústí nad Labem na německá představení 12.154.999 Kč a na orchestru převzaty v r. 1936 do městské správy. 8.470.468 Kč! A to ještě pobírá toto divadlo subvence od ministerstva školství a nár. osvěty a od země České!

Poplachové letecké cvičení konáno bylo koncem ledna v Kuníně a Maršově u Bohusulova ve večerních hodinách. Nutno konstatovati, že poplach byl proveden vzorně, veskerá světa zhasnuta, takže dozorní orgány neměly nejmenší příležitosti ku stůžnostem neb zákroků. Obyvatelstvo obou těchto obcí z velké většiny patří dosud k něm. aktivistickým stranám. — Str. —

Přílišně mládí na tanečnických. Dení listy poukázovaly v letošním masopustě, že zejména v menších krajích bylo pozorováno na taneč. zábavách mnoho nedozrálých tanečnicků a tanečnic. Není tomu lépe ani u nás a bylo by dobře, aby četnictvo a policie si zjevů těchto všimla a proti provinilcům zakročila. Nejedná se jen o plesy, je třeba všimnouti si návštěvníků na odpoledních i večerních čajích, jakož i společného nucování mladých lidí v chatkách v našich krušných horách.

Liberec

Také u nás konán byl 21. m. m. projev katol. hraničářů, na němž referoval předseda zem. výboru Fr. Smejkal. Schůzi řídil p. prof. Seč, účast byla velmi pěkná. Po referátu rozpráda se zajímavá debata, která všechny přítomné povzbudila ku další práci ve prospěch katolické české věci. Projev zakončil tajemník Bursy z Turnova a pelem pro podporn katol. tisku. — Čtěte proto a předplácejte hraničářskou Svatováclavskou Stráž. — a.

Jablonec n. L.

Velmi důstojný hraničářský projev uspořádán byl u nás 20. m. m. za velmi pěkné účasti v „Merkuru“. Po Svatováclavském chorálu promluvil nadsěnků ku přítomným místopředseda posl. sněmovny V. Košek za stálého souhlasu všeho publika. O hraničářských potřebách dále referoval předsedající pan ofie. Fantys, divěrník p. Poloprutský a státní hymnou byl veledřídilý podnikáček zakončen. Jest třeba, aby podobných schůzí bylo v našem pohraničí konáno více a častěji. U nás byl to prvý podnik toho druhu a zdáří se. Vitáme proto každou dobrou akci a snahu, která našemu pohraničí může pomoci. — K. —

Lovosice

Oslava 60. narozenin předsedy vlády v Lovosicích. V pátek dne 18. února 1938 uspořádal Český okresní osvětový sbor a české spolky, korporace a politické strany v Lovosicích slavnostní akademii s přednáškou k oslavě šedesátin dr. Milana Hodži. Slavnostní přednášku o životě a díle dr. Milana Hodži přednesl legionář hr. ing. Ant. Pavel, nacez následoval zřídilý program zpěvní a hudební. Tohoto neobvyčejně zdřídilého večera se zúčastnili kromě širokých vrstev občanstva z města i okresu lovosického také zástupci státních i samosprávných úřadů a delegace řetých korporací českých i německých.

Pojedete do Lublaně na slet jugoslávské katol. mládeže (Orelstva)? Strádejte si u záložny Hermes.

Teplice-Šanov

K uctění památky presidenta Osvoboditele P. G. Masaryka pořádají spojené okresní osvětové sbory, český a německý, společně s městskou radou v neděli dne 6. března t. r. o 10. hod. dopol. ve velkém divadelním sále u slavi s vybraným uměleckým programem za účinkování městského lázeňského orchestru a předních uměleckých sil. Vstupné od 1 Kč do 15 Kč. Čistý výtěžek bude věnován fondu pro stavění Masarykova pomníku.

Plesy v postě. Letošní masopust byl jistě dost dlouhý a k pořádání plesů více než postačitelny. Zvláště české spolky, kterých není tak velkého počtu, si mohly pospíchat a svůj ples ještě před začátkem postu pořádati. A přece ještě tuto sobotu pořádá svůj ples spolek českých střelců v Trnovaně. Pro větší katolíky jest doba postní dobou kajíč. zapovězenou a proto tanečních zábav se v postě neúčastňují.

Domínik Matějka.

Z Rakouska ke Slovanům

(Pokračování).

Každou hodinu jsme se střídali. Silnice vedla do Rašky a Mitrovic. K večeru přišli jsme k samotě, kdež bylo též skladiště nářadí, dostali jsme velká kladiva na tlučení kamene. Noc přespali jsme v kukuřici na poli a ráno nás rozdělili na tři sekce, každá sekce měla čtyři čtyři, vybavené potřebným nářadím. Každé sekci velel jeden inženýr a voják s holi dělal popoháněče. Též jeden povoz měla každá sekce a ten vozil kotle na vaření. Předem bylo nám řečeno, že budeme dostávat jen půl chleba denně. Naše první sekce začala hned pracovati na rozbití silnic, snášeli jsme kámen, vyplňovali hluboké koleje a pomalu postupovali. Pak jsme přišli k místu, kde po levé straně tekla řeka a z pravé strany byly vysoké skály. Na silnici v délce asi 10 km byly hromady kamení, které voda snesla časem se skal, takže povozy mohly sotva jedním směrem projížděti. Vše-

chny tři sekce pracovaly zde celý týden. Automobily a povozy jezdily jeden za druhým a při práci nám pekážely.

Několik dní nám vařili, pak několik dní jsme kuchyni neviděli a posléze ani tu půlku chleba na každý den nedali. Pak přišli jsme do vesnice a přespávali jsme ve velké pile. Následující den měli jsme před sebou příkrý vrch, silnice tvořila několik záhybů a my jsme šli pěšinou přímo nahoru, tak jsme ani neviděli, že v prvním záhybu je jakýsi močál a silnice rozbitá.

Týž den k večeru došli jsme na návrší, odkud bylo již viděti Rašku. Zde byly o samotě hezké baráky, kde jsme se ubytovali. Čtyři dny nás na práci nevolali a také chléb jsme nedostali, jely prý povozy pro chléb do Rašky a přijely teprve čtvrtý den večer. To byl náš první větší půst, teprve večer dostal každý půl chleba. Ve věkolu nebylo možno ani za peníze něco sehnati.

Tak zase dva dny jsme pracovali a dostávali vařenou večeři. Druhý den právě při večerí přijel na kole starý

inženýr od druhé sekce a na jeho rozkaz musili jsme jíti 2 čtyry zpět na onu pilu 15 km. Za tmy s kolečky byla cesta obtížná a v polovici nás zastihnul prudký dešť, takže v půl noci přišli jsme na pilu úplně promoklí a marně hledali jsme kousek suchého místa k přespání. Ležela zde celá druhá sekce a sířcha pily byla chamtá. Nežbylo než lehnouti si na mokrou podlahu a přikrytí se mokrou dekou. Ráno dali nám půl chleba a počali jsme pracovati pod vrchem. Silnice byla tak rozbouraná, že jsme museli ji překládati od základů a to po půlce v délce asi 150 metrů. Tři dny byli jsme dlece o hladu a sbírali kukuřičku, kterou koně od trénu zašlapali do země, prali jsme jí a vařili za noci. Pak mně odešel kamarád Víť, tak jsem se přidružil ke kamarádovi Bousovi, mlynářskému a Válovi, rolníku od Tábora.

Naposledy nás mohli na práci blíž Rašky, střerovali jsme silnici, ač toho nebyla potřeba. Povozy jezdily jeden za druhým a také jízda a dělostřelectvo bylo již u předu. Generál, který druhý den tudy jel, nařídil,

abychom šli ku předu. Náš inženýr nedbal rozkazu a ještě druhý den jsme pracovali. Asi o desáté hodině přijel generál zpět od Rašky a tentokrát to řekl inženýrovi řádně po srbsku. Hned jsme nechal práce, každý dostal kousek kozího masa, polévku čistou, neslanou a půl chleba (před tím 3 dny nic) a večer dorazili jsme do Rašky, kde byly již dvě druhé sekce.

Dne 8. listopadu vyšli jsme z Rašky a dva dny pracovali na menších opravách tak hodinu a šli jsme zase dále. Teprve zde zbažil jsem se koleček a dostal lopatu. Kolečko dostal jeden zajatec za to, že se vzdaloval od práce. Ráno 11. listopadu ještě za spánku přepadl nás prudký dešť, snědli jsme maso, které v noci uvařili a šli po silnici stoupající do vrchu. Brzy proměnil se dešť v sněhovou vlnici. K polednímu byli jsme na vrchu, kde byl jakýsi hrad a pod ním v údolí rozvodněný potok, valící se přes silnici. Musili jsme přebrodití valící se proud, tak jsem si uvázal deku, která mne nahrazovala plášť kolem krku.

Pokračování.

Opatření proti rozšíření slintavky a kulhavky vyhlášená okres. úřadem teplečnickým právě v posledním masopustním týdnu a zakazující všechny divadelní i kinová představení, plesy a všechny taneční zábavy dovezla postihla pohraniční obce našeho okresu a finančně citelně je poškodila. Také naše masopustní merenda, kterou chtěla pořádati naše Lidová organizace v Běhánkách u Duší, musila být odtržena. Na žádost obecních představenstev zákaz byl zmírněn a konání zábav i jiných podniků za určitých podmínek se dovoluje. Také přechod přes hranice jest jak jsme již v minulém čísle oznámili, dovolen v našem okrese jen u celních úřadů v Cínvaldě, v Moldavě a v Mohelnicích a každý, kdo přechází, musí se podrobiti předepsané desinfekci.

Dům se bourá

Rozprodám celý sklad nábytku hluboko pod cenou.

R. Bukáček,
Praha - Karlín,
Královská 47. — Telefon 61705.

Jen český. Poplatníky, kteří činí jakkoliv podání u berní správy, upozorňujeme na přesné dodržování ustanovení jazykového zákona. Jde kterého berní správa od příslušníků českého jazyka přijímá pouze příznání a všechna písemná podání jen na jehož jazyce českých tiskopisů. Dvoujazyčné tiskopisy od českých lidí důsledně odmítá. Mnozí z poplatníků musí pak svoje příznání přepisovati a podávati znovu, což ovšem není dvakrát příjemno. Někteří

zálohu u církevního úřadu, a čekati, až úředník v ministerstvu školství, který každý měsíc přesně prvního dostane svůj plat jistě ne o mnoho menší než pololetní remunerace učitele náboženství, tomuto podepíše poukaz k výplatě. Nyní už je zase 6. března. Proto jen si dovolujeme skromný dotaz: „Jak dlouho budeme čekati letos?“

Roudnicko-Libochovicko

Bio Koruna, družina válečných poškozených v Roudnici, zahájilo 25. února první představení, při němž byl promítán český film „Děvčátka z venkova“. Na toto představení byly pozvány všechny spolky, korporace, úřady, záložny i politické strany. Představení bylo zahájeno fanfárami a promluvou předsedy Družiny válečných poškozených p. Mareše, který zdůraznil dlouholetou práci invalidů pro získání vlastního kma. Mezi řeči prošel, aby veřejnost pochopila význam nového podniku, který má být podporou zvláště v sociální otázce pro ty nejobtřebnější. Po proslovu a promítnutí obrazů obou presidentů byli zahrány státní hymny. Pak následoval film „Děvčátka z venkova“. Reprodukce filmu, jakož i čistý zvuk mluvy i velikost a jasnost obrazů překvapilo mla obecenstvo a bez přehánění možno říci, že bio Koruna v Roudnici n. Lab. může se postavit po všech stránkách na roven každého pražského biografu.

CPO v Roudnici n. Lab. začíná tyto dni plně chápat se povinnosti zájmem jim uložených. V pondělí 28. února bylo provedeno za dozoru příslušných odborů CPO zatčení města, které až na neopatrné chybičky celkem dopadlo dobře. Taktéž i samaritánské odbory pracují přesně dle programu. Dnem 1. března počínaje budou se konati pravidelné kur-

sy každého týdne a sice v úterý, ve středu a ve čtvrtek. Tyto kursy budou trvati do 10. května t. r. a jako velitele těchto samaritánských cvičení byli jmenováni pp.: Frant. Levý, úředník, Veltruský, mistr holičský, a Chroust, ředitel učitel, vesměs z Roudnice n. Lab. Z roudnických lékařů pak na nádvik mužstva CPO jsou delegováni pan MUDr. Jesche, p. MUDr. Brožek, pan MUDr. Beran a pan MUDr. Kouba. I ostatní odbory velmi pečlivě se připravují.

Předběžné oznámení. Dne 6. března t. r. konati se bude v Roudnici přednáška p. redaktora A. Fuchse z Prahy, na kterou se již dnes všichni katolíci těší. Dne 3. dubna budou opětě v Roudnici n. L. v hotelu Říp sehrány Pasíjové hry. Tyto Pasíjové hry sehraji kročehlavští ochotníci, kteří již jednou v Roudnici s velikým úspěchem účinkovali. Katolíci, jakož i celá veřejnost se na tyto hry již nyní upozorňují.

Razítka jen u Peterky

PRaha VIII.,
Primátorská 58.

na tuto prakti berní správy zebrají a pokládají to za zbytečné chikanování poplatníků. Jiní si ji pochvávají a vidí v ní hájení práv státního jazyka a důsledné dodržování zákona republiky, jež plnění jest povinen každý občan.

Jak dlouho letos? Každého roku po ukončení školního pololetí čekají učitelé náboženství na výplatu remunerace a cestného. Podle zákona má být výplata provedena během jednoho měsíce. Ale ministerstvo školství na státních hraničářských školách přišli s výplatou neposkybná. Zatím co naši kolegové na německých školách dávno již svým odměnám obdrželi, my hraničáři at kněží at laičtí učitelé náboženství musíme na ni čekati dva až tři měsíce. Takový laický katecheta, který mívá až třicet hodin týdně a sponu cest, a při tom obvyčejně je úplně nemajetný, musí sedm až osm měsíců behat do škol zadarmo, žít na dluh nebo si vyprosit

O rozšíření koalice

Bude rozšířena vládní koalice? Jest otázka, kterou čteme v posledních týdnech ustavičně. Pomalu se zapomíná na výměnu resortů pro problém rozšíření vládní většiny. Věc není tak lehká, jak se zdálo. Nejde totiž jenom o to, že nynější vládní strany nebudou chtít přistoupiti ke zmenšení počtu svých ministrů, nýbrž i o požadavky stran, které by měly rozšířit koalici. Tak Národní Sjednocení by rádo obsadilo ministerstvo obchodu, které však nechťejí zase pustit živnostníci. Luďáci na nedělním projevu v Růžomberoku kladou jako požadavek vstupu do vlády uznání Pilsburské dohody, což ovšem naráží na odpor ostatních stran. Jistě by se luďáci uspokojili ministerstvem bez portefeuille. Bylo by tedy současně třeba rozšířit ministerstva o 2 nová, nacož se zatím nepomýšlí. Jak je vidět, obtíž je dost a Dr. Hožďa má těžkou práci.

Prapory, stuhy, vlajky

Ars Liturgica A. Mestková,
Praha II., Ječná 2.

Oslava Bachmače v Praze uspořádána bude dne 10. března o 20. hodině ve Smetanově siní Obecního domu hlav. města Prahy. Oslava jest pořádána pod protektorátem presidenta republiky. Promluví na ni ministr nář. obrany F. Machník a br. dr. Fr. Seidler. Učinkuje orchestr České filharmonie, řídí Rafael Kubelík. Členové Ústřední jednoty čsl. legionářů dostaví se ve stejnakrojič. — Oslava je konána výborem legionářských organizací pro oslavy 20 výročí republiky.

V úterý 1. března konala se ustavující schůze pořadatelského sboru pro oslavy dvacetiletého trvání republiky. Pořadatelský sbor jest složen ze členů všech legionářských organizací.

Příbramská strojirna a slevárna

ŠMOLÍK A SPOL.,
společnost s r. o. Příbram

do dává:
smaltované sporáky a kamna lit.
vany smalt., dřezy a pod.

Strojirna Slevárna Smaltovna

Organizační

Orelstvu. Ve všech jednotách pořádá se cyklus přednášek osvětové orelské školy. Na programu jest i brannost atd. Kde byste si přáli přednášku legionáře o účasti Orelstva v zahraničním odboji, která by mohla být do cyklu zařazena, požádejte Zemský svaz Ústřední jednoty čsl. legionářů v Praze II., Národní tř. 30, který vám řečníka vyšle. Přednáška má pro Orelstvo velký význam a historickou cenu.

I. společenský ples katolických legionářů v Krouně 27. února t. r., připravovaný našimi bratry s velkými obavami, viděl to byl první podnik nedávno založené naší skupiny a první legionářský podnik v Krouně vůbec, se skvěle vydařil. Srdečně přátelství oživované vzpomínkami na dávné kraje bojů za naši svobodu, animovalo všechny účastníky k družné a veselé zábavě do pozdních hodin ranních. Plesu zúčastnili se za Zemský svaz bři Suška a Křiklava, za Jednotu přátel br. Raban, kteří odnesli si nejkrásnější vzpomínky upřímného přátelství krounských horalů. Plesu zúčastnili se protektoři br. poručík Jos. Škroch a p. P. Jos. Vorlíčka, četnictvo se svým velitelem, bratři z okolí a celá katolická veřejnost. Skladby p. Rabana, at už pochod legionářů, pochod „Suškův“ aneb „Orelská dědina“, se tak líbily, že musely být až 7krát opakovány. Zvláštní pozornosti těšil se legionář-stařešina br. Novák, který až 71 lety si vesele se ženou zalánčil solo. Skvostně vydekorovaný sál restaurace „U Sochůrků“ v našich národních barvách, s legionářskými znaky, obrazy obou presidentů v čele a nápisy všech míst hrdinných bojů ověňčených lesní zelení svědčil o jemném vkusu p. ždárského. I finanční výsledek byl dobrý a bude základem fondu pro pořízení desky br. A. Džbánkovi.

— Opoledne konala se schůze čtení krounské skupiny, na které promluvil vystřížně o významu katol. legionářské organizace a poměru ke druhým organizacím bři Suška a Křiklava. Přihlásili se 4 noví členové. — Starajme se, aby členy Ústřední jednoty byli všichni katolici-legionáři.

Pořad a data ustavujících schůzí místních skupin jednoty přátel katol. legionářů ve všech 19. okresech Velké Prahy uveřejněn bude v některém z příštích čísel. —

Legionářské organizace v Hlinsku zřídí Památník osvobození, který má být otevřen 28. října t. r.

Uctění památky popraveného ital. legionáře Václava Komáda v Kouřimí. V neděli 22. května t. r. bude odhalena na škole v Kouřimí památní deska tomuto hrdinovi-legionáři.

Proč já zrazuji katolický tábor a své peníze dávám do ústavů katolickým nepřátelských? Proč pomáhám nepříteli k jejich moci a síle? Každý si odpověz sám. Katolické peníze do Záložny Hermes, Praha I.

Konkursy

U obce Litovice obsadí se 2 místa obecních zřízenců pro obor služby strážní. Žádosti do 31. března 1938. Blíží v Úředním listě č. 49.

Radiojournal v Praze vypisuje konkurs na místa v orchestru pro německé programy pražské rozhlasové stanice I. a II. housle, 1 violoncello, 1 kontrabas, 1 flétna, 1 hoboj, 1 klarinet, 1 trubka, 1 pozoun, 1 hráč na bicí nástroje, 1 pianista, 1 hráč na harmonium. Žádosti do 15. 3. 1938. Blíží v Úředním listě č. 49.

TISKOPISY

VŠECH DRUHŮ, MODERNĚ
PROVEDENÉ, V DOBĚ NEJ-
KRATŠÍ DODÁ TISKÁRNA

VLAST-A. DANĚK, PRAHA II., ŽITNÁ 26

Zprávy ve zkratce

— Ministerký předseda dr. M. Hožďa byl jmenován čestným doktorem filozofické fakulty Karlovy university a právnické fakulty Kcmenského university. Při slavnostních promociích pronesl významné řeči.

— V neděli byla vyhlášena v Rumunsku nová ústava. Král prohlásil, že tím splnil přání celého národa a zbavil zemi nebezpečných stranických bojů.

— V Karlových Varech se má obsadit místo ředitele lázní, na které si činí nárok Češi. Nárok jest oprávněný, ale za nynější poměrů bude sotva splněn.

— Rakouští nazisté se již viděli pány země a spojení s Německem, ale nepočítali při tom na energii jednoho muže, dra Schuschnigga, který s nimi ve Štýrsku a Korutanech nedělal dlouhých řečí a jejich rozpálené hlavy shladil.

— Místopředseda sněmovny rudého Španělska, Gil, utekl k Francovi, poněvadž prý ve vládním Španělsku vzrůstá anarchie a není tam již ani republiky ani republikánů. O to se postarali sovětské emisáři a anarchisté již dávno.

— Balkánská dohoda, kterou tvoří Turecko, Jugoslavie, Řecko a Rumunsko, se rozhodla uznat anexi Haběše Itálii. Je vidět, že Mussolini má na Balkáně stále větší úspěch.

— Hitler odjede do Itálie v první polovině května a zdrží se tam celý týden. Do té doby má být konáno jednání mezi Itálií a Anglií a bude se pravděpodobně jednat o blok čtyř evropských velmocí, Anglie, Itálie, Francie a Německa, pro jehož uskutečnění pracuje Chamberlain.

— Americký velitel ve světové válce, generál Pershing umírá. Byl to znamenitý voják a důvěrný přítel generalissima dohodových armád, Focha.

— V Moskvě byl zahájen monstreproces se 22 obžalovanými, mezi nimi jsou důvěrní přátelé Leninovi a Stalinovi, kdysi vedoucí lidé v sovětském Rusku, komisař atd. Je mezi nimi Rykov, Bucharin, Jagoda, Krestinskij a j. Inu, stává se, co se stávalo v každé revoluci: Jedni požívají druhé. Obžalovaní prý nebyli jen vlečstřadci a sabotážníci, ale chtěli zavraždit Lenina a Stalina.

Legionáři tarokáři,

scházejí se v restauraci
U HORTIKU, (př. Otto Špírek),
v Praze II., roh Moráně
a Václavské ul. — Doporučujeme.

Legionářské průkazy

Mnozí naši bratři nemají ještě legionářského potvrzení (průkazu), ač, chtěli-li použiti výhod legionářského zákona a uplatniti svoje práva zvláště při žádostech o místa, trafiky atd. atd., potřebují toto bezpodmínečně. Každý si musí o toto však žádati sám a nelze žádati hromadně od organizace pro své členstvo. Žádost se podává M. N. O. kanceláři čs. legií — Evidenční úřad Praha-Dejvice, Bajkal, Kolkuje se Kč 5.—. Nezaměstnaní mohou žádati o promítnutí kolkovného. K žádosti se přikládá křestní list, domovský list a vysvědčení zachovalosti. V žádosti jest nutno uvést: jméno a příjmení, datum a místo narození, příslušnost, místo posledního pobytu v zajetí, kdy, kde a komu se žadatel přihlásil do zahraničního vojska, jméno emisáře, důvěrníka a svědků, kdy byl do čs. vojska zařazen (pluk, prapor, rota, oddělení), u kterých částí sloužil později, kdy a kde byl povýšen, evakuován (transport) dne, demobilisace nebo přeserabitracce, nynější zaměstnání a přesná adresa. Žádosti můžete zaslati buď přímo anebo prostřednictvím Ústřední jednoty v Brně anebo Zemského svazu v Praze. Podobným způsobem žádají o vydání potvrzení příslušníci II. zahraniční armády (italská domobrana), uvedou kdy a kde byl zajat a u kterých útvarů (praporů-částí) sloužil. Legionářský průkaz měl by míti každý bratr.

— jvk —

Hlavní název: **Svatováclavská stráž**

Autoři: **Alois Navrátil, Dominik Matějka**

Názvy článků: **Společné zájmy, Z Rakouska ke Slovanům, Legionářské průkazy**

Stránky: **[1], [2], [3], [4]**